

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 2144/05
04.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA i dr**, zbog dva krivična dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi branioca optuženog AA, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Smederevu, K. 46/2004 od 10. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, dana 04. maja 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažavanjem žalbe branioca optuženog AA, a i po službenoj dužnosti, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Smederevu K. 46/04 od 10. decembra 2004. godine, u odnosu na optužene AA i BB, u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela i odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud nalazi da se u radnjama ovih optuženih, opisanim u izreci prvostepene presude, stiču zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika, i za to krivično delo optuženom AA opisano pod tačkom 1 izreke prvostepene presude **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a za krivično delo opisano pod tačkom 2 izreke prvostepene presude, kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, pa ga za dela u sticaju **OSUĐUJE** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17. marta do 13. aprila 2004. godine, a optuženog BB na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 17. marta do 08. aprila 2004. godine, dok se žalba branioca optuženog AA u ostalom delu odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Smederevu, optuženi AA, oglašen je krivim za dva krivična dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, za koje su mu utvrđene kazne zatvora u trajanju od po jedne godine i šest meseci, pa je za dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 17. marta do 13. aprila 2004. godine, optuženi BB, za krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 17. marta do 08. aprila 2004. godine i optuženi VV, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ, za koje krivično delo mu je izrečena uslovna osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od jedne godine ne učini novo krivično delo; shodno odredbama člana 69. OKZ, prema optuženima BB i VV izrečena je mera bezbednosti oduzimanje predmeta – 4,14 grama bruto mase heroina i 0,26 grama bruto mase amfetamina, koji će se po pravnosnažnosti presude uništiti; optuženi su obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka plate po 2.000,00 dinara a na ime troškova krivičnog postupka optuženi BB iznos od 3.900,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga iz žalbe. U žalbi je zahtevano da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 2326/05 od 10. januara 2006. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog AA, odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća, kojoj nisu prisustvovali uredno obavješteni optuženi AA i njegov branilac, advokat AB, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje, drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, a u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog AA, prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer prvostepena presuda, u odnosu na ovog optuženog, sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, od kojih zavisi postojanje krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim kao i o krivičnoj odgovornosti optuženog. Takođe, prvostepena presuda sadrži razloge o oceni odbrane optuženog i izvedenih dokaza, kao i oceni odbrane ostalih optuženih.

Činjenično stanje, u ovoj krivično-pravnoj stvari, u odnosu na optuženog AA, je pravilno i potpuno utvrđeno i isto se ne dovodi u sumnju žalbenim navodima branioca optuženog, koji se svode na ponavljanje odbrane optužene, date tokom postupka da on krivična dela nije izvršio, i da za suprotan zaključak prvostepeni sud nema dokaza u spisima predmeta.

Vrhovni sud nalazi da su izneti žalbeni navodi neosnovani, i da je prvostepeni sud pravilno, na osnovu, pre svega, iskaza optuženih BB i VV, kao i ostalih izvedenih dokaza utvrdio da je optuženi AA, u vreme, na način opisan u izreci prvostepene presude, izvršio krivična dela u pitanju. Optuženi BB i VV, tokom celog postupka bili su dosledni i saglasni u tvrdnji da su drogu kupovali od optuženog AA. Njihove iskaze prvostepeni sud je pravilno ocenio, budući da su oni od predkrivičnog postupka iz istrage i na glavnom pretresu u potpunosti priznali izvršenje krivičnog dela, a i u suočenju sa optuženim AA bili su dosledni u svojim iskazima, da su drogu isključivo kupovali od optuženog AA.

Žalbena logiciranja da nije blisko životu da narkoman "označava" svog dobavljača radi buduće moguće nabavke (oba se odnosi na to da je optuženi BB označio optuženog AA kao svog dobavljača droge), su neosnovani. Neosnovani su i žalbeni navodi kako je nelogično da "sud u potpunosti ovim okrivljenima veruje sve". Ovo sa razloga što u spisima predmeta nema podataka koji bi ukazivali da su optuženi BB i VV imali nekog osnova da neosnovano terete optuženog AA za ono što on zaista nije učinio, a osim toga, kako je već napred rečeno, optuženi su u suočenju sa optuženim ostali dosledni u svojim iskazima. Po oceni Vrhovnog suda, nebitni su žalbeni navodi kojima se ističe da postoji disproporcija, tj. odnos između cene koja je plaćena za heroin i za "spid". Ovo zbog toga što se, nesporno, vidi iz nalaza veštaka da je heroin bruto, odnosno da je u smeši sa aktivnim razblaživačima, kofeinom, paracetamolom, internim razblaživačem i saharozom.

I konačno, neosnovani su i žalbeni navodi branioca optuženog AA, kojim se insistira da je bilo neophodno utvrditi identitet lica zvanog ____, budući da je i njega optuženi BB u svome iskazu pominjao kao njegovog dobavljača. Ovo zbog toga, što u ovoj krivično-pravnoj stvari nebitno da li je i ova osoba dobavljač narkotika optuženom BB i VV, a ovo tim pre, što je i sam optuženi BB u svom iskazu izjavio za ovu osobu da ne zna nikakve podatke o njoj.

Ocenjujući ostale žalbene navode branioca optuženog AA u koliko se odnose na činjenično stanje, Vrhovni sud nalazi da su bez uticaja na pravilno presuđenje u ovoj krivično-pravnoj stvari.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je činjenično stanje, kada je u pitanju optuženi AA pravilno i potpuno utvrđeno, i da je pravilno prvostepeni sud našao da se u tim radnjama stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ. Međutim, imajući u vidu da je u međuvremenu, od donošenja prvostepene presude – dana 01. januara 2006. godine, stupio na snagu novi Krivični zakonik ("Službeni glasnik RS", broj 85 od 06. oktobra 2005. godine), to je Vrhovni sud, postupajući shodno odredbama člana 5. stav 2. tog Zakonika, kojim je određeno: ako je posle izvršenja krivičnog dela izmenjen zakon jednom ili više puta, primeniće se zakon koji je najblaži za učinioca, povodom izjavljenih žalbi, a i po službenoj dužnosti, preinačio prvostepenu presudu i pravilno ocenio radnje optuženih AA i BB, kao krivična dela neovlašćena

proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika. Naime, za krivično delo iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika, propisuje kaznu zatvora od dve do 12 godina, što je blaža kazna od one propisane članom 245. stav 1. OKZ, koja je tada iznosila najmanje pet godina zatvora.

Budući da je krivični zakonik blaži za optužene AA i BB, kao učinioca krivičnih dela neovlašćene proizvodnje i držanje i stavljanje u promet opojnih droga, to je Vrhovni sud, po službenoj dužnosti, a u odnosu na optuženog BB u smislu člana 384. ZKP, preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, a shodno tome ispitaio i odluku o kazni iz pobijane presude.

Naime, odluka o kazni je, predmet žalbe branioca optuženog AA, pa je Vrhovni sud, uvažavanjem ove žalbe, a u odnosu na optuženog BB, po službenoj dužnosti, preinačio odluku o kazni, i optuženog AA osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca, a optuženog BB na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, shodno odredbi člana 63. Krivičnog zakonika.

Prilikom utvrđivanja pojedinačnih kazni i izricanje jedinstvene kazne zatvora optuženom AA, za učinjena krivična dela, Vrhovni sud je cenio sve okolnosti u smislu člana 54. Krivičnog zakonika, koje su od uticaja na izbor i visinu krivične sankcije, to je našao da olakšavajuće okolnosti koje se odnose na lične i porodične prilike osuđenog, i da je neosuđivan, su nesumnjivo olakšavajuće okolnosti i da iste imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti (član 56. i 57. KZ) i koje su došle do izražaja pri utvrđivanju pojedinačnih kazni za krivična dela u pitanju. Vrhovni sud je, s`toga, optuženom AA za krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ, opisano pod tačkom 1 izreke prvostepene presude, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i za isto krivično delo opisano pod tačkom 2 izreke prvostepene presude kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, pa ga za dela u sticaju osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca.

Kada je u pitanju optuženi BB, Vrhovni sud je, dajući utvrđenim olakšavajućim okolnostima, a koje se odnose na lične i porodične prilike optuženog, njegovu mladost, da je oženjen, otac jednog maloletnog deteta, koje izdržava prihodima od vlastitog rada, njegovo iskreno držanje posle učinjenog krivičnog dela, odnosno da je u potpunosti priznao izvršenje istog i nalazeći da su to naročito olakšavajuće okolnosti, primenom člana 56. i 57. KZ optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci.

Izrečene kazne saglasne su, po oceni Vrhovnog suda težini krivičnih dela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženih, te kao takve dovoljne za postizanje svrhe kazne predviđene članom 42. KZ.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 391. i 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Nikola Latinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Zapisničar,

Dragica Gajić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JČ